

Mohammed is alleen



Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen
eenvoudigcommuniceren.nl
lezenvoriedereen.be

Een dag in ... is een serie van twaalf korte verhalen op A1-niveau voor anderstaligen, geschreven door Willemijn Steutel, NT2-docent en hoofdredacteur van de *Start!-krant*.



Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Tekst: Willemijn Steutel
Redactie: Marjan Leeuwenkuijl
Vormgeving: Eenvoudig Communiceren
Beeld: Shutterstock, Abdul Mannan (p. 31)

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Eerste druk: 2019
Tweede druk: 2024

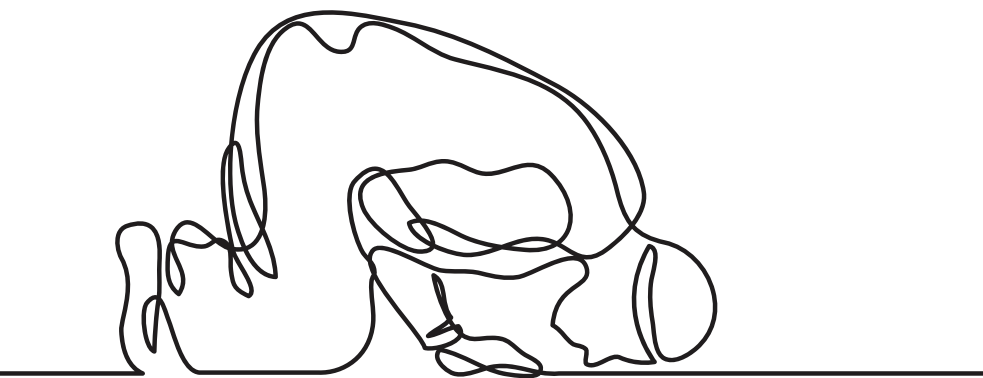
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 477 2
NUR 286

Mohammed is alleen

Willemijn Steutel





Een koude wind

Mohammed legt een matje op de grond.

Hij gaat op zijn knieën zitten op het matje.

Hij bidt in stilte.

De deur van het balkon staat een beetje open.

Mohammed voelt een koude wind.

Hij komt omhoog.

Hij doet de deur dicht.

Er ligt een beetje sneeuw op het balkon.

Donker

Mohammed zit op de bank.

Hij kijkt naar buiten.

Hij ziet het park.

Er zijn bomen, maar geen bladeren.

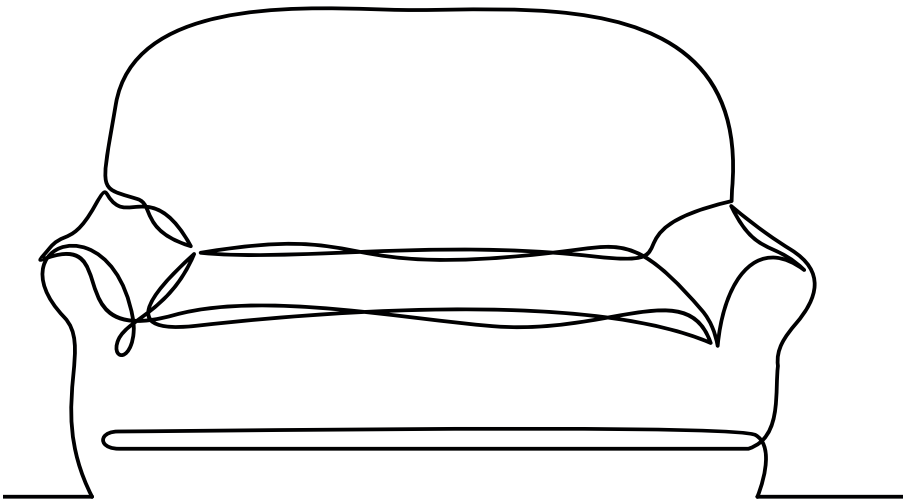
Er zijn geen bloemen en geen mensen.

Er is geen zon.

De lucht is grijs.

De wereld is donker.

In het hoofd van Mohammed is het
ook donker.

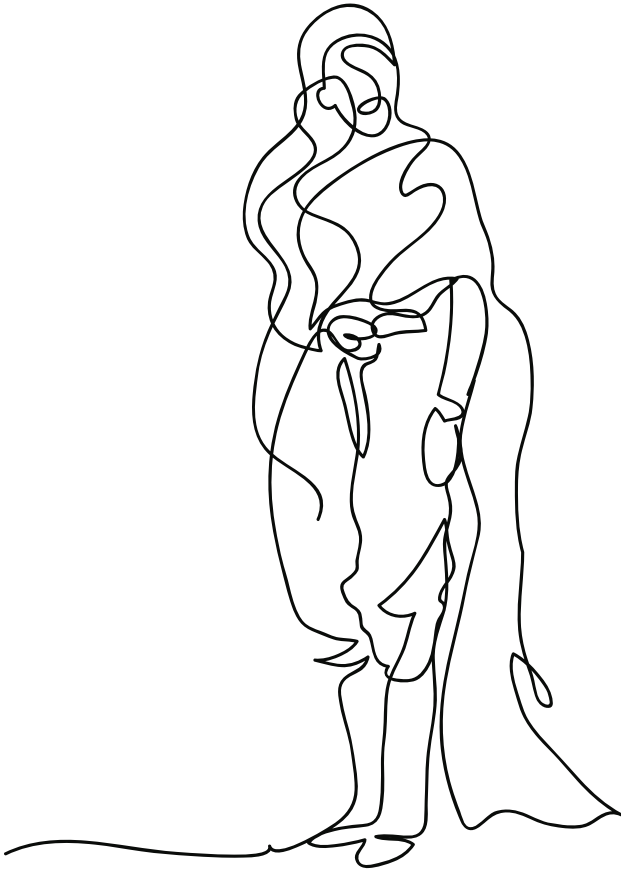


Een rode jurk

Mohammed doet zijn ogen dicht.
Hij valt in slaap op de bank.

Het wordt licht in zijn hoofd.
Hij ziet een vrouw op een markt.
Hij ruikt lekker eten.
Hij hoort mooie muziek.

De vrouw lacht.
Ze heeft lang, zwart haar.
Ze draagt een rode jurk.
Ze is mooi.





Muziek

Mohammed slaapt nog steeds.
Hij ziet een klein meisje, naast de vrouw.

Ze kijkt naar Mohammed.
Haar ogen zijn groot.

Ze heeft een pop in haar hand.
Mohammed lacht naar het meisje.

Hij hoort iets. Muziek?
Muziek van de markt?

Nee, het is zijn telefoon.
Mohammed wordt wakker.

Ziek

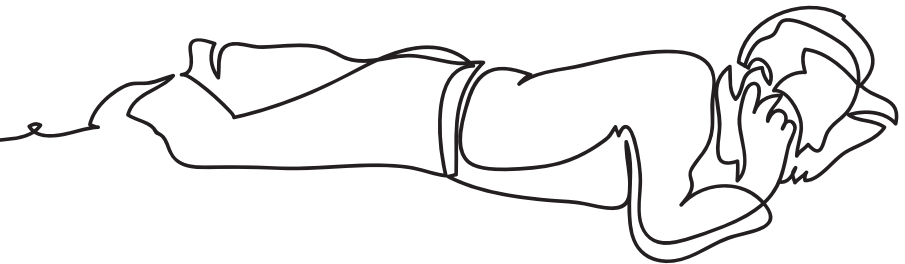
Mohammed neemt de telefoon op.

'Hallo?'

'Hallo, met Lies, de docent.

Vandaag is de Nederlandse les.

Je bent er niet. Kom je naar de les?'



‘Nee, ik ben ziek’, zegt Mohammed.

‘Dat is jammer’, zegt Lies. ‘Tot de volgende keer. Beterschap!’

‘Dank u’, zegt Mohammed.

Hij hangt op.

Hij is niet ziek. Of toch wel?

Hij is ziek van verdriet.

Bergen

Mohammed kijkt weer door het raam.
Hij doet zijn ogen een beetje dicht.
Nu lijken de bomen op bergen.

Een meeuw lijkt op een havik.
Een rode brievenbus lijkt op een plant
met rode bloemen.

Mohammed doet zijn ogen dicht.
Hij wil zand ruiken.



Hij wil de kleuren van de markt zien.
Hij wil de vrouw zien, en het kind.

Maar hij ziet niets.
Het is donker.

Nee, sorry

Het is ochtend.

Er is geen zon.

Het is nog steeds grijs.

Mohammed belt.

Hij weet het nummer uit zijn hoofd.

Hij belt het bijna elke dag.

Over de aanvraag.

Mohammed wacht aan de telefoon.
Hij hoort muziek, en dan een stem.
De stem zegt: 'Nee, sorry.'

Mohammed hangt op.
Hij heeft hoofdpijn.

